

יזכור

יערי שטרן (יעקב-אריאל) ז"ל

נפל כ"ג בתשרי תשל"ד, 19 באוקטובר 1973

יערי, בן יהודית-אינגה ומרדכי-חיים ז"ל, נולד בתל-אביב ב-ט' בכסלו תש"י (30.11.1949). הוא למד בבית הספר היסודי מוריה בתל-אביב וסיים את לימודיו בבית הספר התיכון-עירוני ב', במגמה הומנית-תורנית. יערי היה תלמיד טוב, חבר נאמן וכן מסור, תמיד משכמו ומעלה במבנהו, בהופעתו ובעיקר ברוחו. היה בו שילוב של כשרונות מעולים, שאיפות גדולות, חן וסימפטיה. בלי שינסה לכפות עצמו על הזולת, היו הכל מסתכלים אליו תמיד כלפי מעלה. גבה-קומה, יפה-תואר, וכפי הגדרתו הוא במכתב לחברתו "די גבוה, קצת ג'ינג", ממזר...". בנעוריו היה מעמודי התווך בתנועת הנוער "בני-עקיבא", הדריך שבע צעיר ובאותו זמן היה חבר בהנהלת הסניף וחבר ועדת השבט. התעניינותו בתחום הציבורי התחילה בעודו נער. בן שש-עשרה הצטרף למסע הבחירות של אביו, שהיה מועמד לראשות העיר תל-אביב. תמיד היה משתתף פעיל בכל ויכוח או שיחה בבית, בתנועה, בבית הספר ובאוניברסיטה. כן היה ספורטאי נלהב, והשתתף בנבחרות של כדורסל, של כדור-עף ושל כדורגל. עם סיום לימודיו התיכוניים הצטרף לעתודה האקדמית, למד בפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב ובחופשות הקיץ שירת בצה"ל. בפקולטה למשפטים בלט בכשרונותיו ובאישיותו. אמר עליו פרופ' אמנון רובינשטיין, מי שהיה דקאן הפקולטה למשפטים: "קשה לתאר אדם תאב חיים, ובעל יצר לחיים ומלא שמחת חיים מאשר יערי... אי אפשר היה שלא להכיר את יערי, אני אומר זאת בשמי, בשם מורי הפקולטה, בשם הסטודנטים ובשם העובדים. כשנכנס לבנין, הבנין היה מלא אותו. הוא היה שמח וטוב-לב, יפה-נפש ויפה-תואר והיה אהוב על חבריו, בצורה שהוציאה את שמו ברחבי הפקולטה באוניברסיטה. היה בו תיאבון עצום לחיים ולחברים ולחיי חברה, היה בו שילוב של אמונה ציונית ויהודית עמוקה". בשנת לימודיו האחרונה עזר ליד פרופסור רובינשטיין והיה פעיל בענייני הסטודנטים. היה בו מרץ עצום, שופע ומדביק הוא קידם את פרסומי הפקולטה וארגן פעילות חברתית בה.

יערי היה ממארגני תערוכת התנ"ך על-שם דוד בן גוריון ומדריך ראשי בה. השתתף בקביעות בפעילות "הבמה ליהדות ורוח" שנוסדה ונוהלה על ידי אביו. כבעל קול ערב, אהב לעבור לפני התיבה בבית הכנסת. היה בקי בתקיעת שופר ובגאווה כתב על כך במכתביו להוריו מן הצבא: "הבוקר (ראש השנה) בבית הכנסת כאן, חסר היה בעל תוקע ומאחר ונכחתי בתפילה, הושטתי את ידי אל השופר ואשרי יערי יודע תרועה. תקיעה חדה

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב

יזכור

וחזקה הדהדה בכל הבסיס כאשר השופר אך הוצמד אל שפתי בעלי התוקע המהולל". במכתב אחר מאחד הקורסים כתב לחברתו אורה: "בחג, ולאחר שנתבקשתי ביום א' דראש השנה לעבור כאן שחרית והפתעתי את החברה בתפילתי היפה (שחצן!!! אבל כך היה...) נתבקשתי לעבור למחרת "מוסף" שהיה עוד יותר מוצלח... שכחתי לציין שבחג הראשון גם תקעתי בשופר ו...כרגיל". על חנוכה הדתי כתב לאביו: "איני יודע אם תהיינה לי בחיים הזדמנויות רבות לחוש ולהרגיש עד כמה מאושר אני שהנני דתי ואין ספק שזה בגללך ובגלל החינוך שהתווית לי... אני חושב איך יכול בן להודות להוריו על החינוך לו זכה... ואומר רק: זוהי המתנה הגדולה ביותר לה זכיתי ותודה". בשנת 1971 הוענק לו תואר בוגר למשפטים. מנעוריו ביקר פעמים רבות אצל הורי אמו בשוויץ ושלט באנגלית ובגרמנית.

את הקורסים הצבאיים עבר עוד בתקופת לימודיו באוניברסיטה. בתחילת יוני 1967 עבר את הטירונות, באוגוסט 1968 עבר קורס מ"כים ובאוגוסט 1969 עבר קורס קציני עתודה, שניהם בציונים טובים. עם סיום לימודיו האוניברסיטאיים, כאשר עמדה בפניו הבחירה בין הפרקליטות הצבאית לחיל קרבי, החליט ללכת לחיל קרבי והצטרף לחיל התותחנים. בנובמבר 1971 השלים קורס קציני תותחנים בציון גבוה ביותר. חבריו לסוללה העידו עליו כי היה קצין תותחנים מבריק. את דרכו החל כקצין סוללה, המשיך כקצין עמדת תותחנים ואחר-כך מונה מפקד סוללה. במלחמת יום הכיפורים שימש קצין מבצעים של הגדוד. חברו לנשק כתב עליו: "יערי בלט בגדוד כמפקד וכמנהיג. לא רק שבאופן טבעי היה כזה, מנהיג קר רוח ושולט בשעת אש, אהוב על חיילים ומפקדים, מבריק ובקי (במקרה שלנו בתורת הארטילריה), אלא שאף למעלה מזה. ליערי הייתה דרך משלו בפיקוד, בה נהג לפי עקרונות ברורים וחדים. הוא הקפיד על יחס של הבנה לחיילים, השתדל לשמוע תמיד את דעתם, ללכת לקראתם, אך יחד עם זאת הקפיד על מילוי הוראותיו. ידע להעניש כהלכה חייל לא ממושמע, ידע להלחם למען החיילים ולא נרתע מויכוחים עם ממונים ומפקדים. יערי הוא עורך-דין היו החיילים אומרים עליו בגאווה". בהפגזה באזור המיתלה, בעת שסייר בין הסוללות, נפגע מרסיס פגז ונפטר על שולחן הניתוחים, ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), ארבעה ימים לפני יום נישואיו המיועד לחברתו מילדות, אורה. הוא הובא לקבורה בקרית-שאול. השאיר אחריו הורים ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן. אביו, אשר לא התאווש מן המכה, נפטר כשנה אחרי-כן.

כתב עליו מפקד יחידתו רס"ן אלי: "מיום בואו של יערי לגדוד, בלט כקצין ער מוכשר ובעל כושר מנהיגות חזק. במסגרת כל התפקידים אותם מלא בזמן שירותו בסוללה היה קצין למופת, מנהיג ודוגמא לחייליו במובן העמוק והאמיתי של המלה. יערי היה עבורנו לא רק קצין מעולה אלא גם חבר יקר. חבר שחוש ההומור שלו לווה אותנו תמיד, גם בימים הקשים של המלחמה. חבר שהיה מוקד לכולנו בשעות זמר ושמחה."

המשפחה הוציאה ספר לזכרו של יערי. סדרת ש"ס שניתנה ליערי כמתנת אירוסין מהורי כלתו, נתרמה לבית-כנסת לעילוי נשמתו.

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב